

Ramblajant

En la commemoració del Centenari de Goethe de la setmana passada, Mercè Plantada ens delectà com a cantatriu per més que quant a dona, cal també convenir que té prou atributs perquè ningú no li discuteixi el títol de «La ben plantada» que creiem se'l té ben guanyat.

Aquesta epidèmia d'enamorament que tantes desgràcies produeix a la nostra ciutat ja no respecta ni els metges.

Ens arriben noves a la nostra redacció que dos prestigiosos doctors, un de l'hospital provincial i l'altre que està mudant de pis, s'han vist atacats per la malura.

No donem més detalls perquè amb els metges no s'hi pot fer broma, doncs calculeu si un dia caiguéssim a les seves mans!

Antònia, que treballa en un entresol del carrer Nou: tot brodant les teves il·lusions de color de rosa, pensa que prop d'allí, un jove sols per tu sospira...

Llàstima que vagis a ballar a l'Aliança.

La simpàtica Pilar de can Montanya la tenim malalteta. Segons ens ha dit, el dilluns passat no va tenir temps a senyar-se i en voler baixar l'escala de casa va tenir la dissort de caure i de resultes d'aquesta caiguda es veu obligada a passar els dies en dos sillons.

Nosaltres, encara que desitgem de tot cor la seva cura, voldríem que el seu guariment no fos massa ràpid a l'objecte de poder veure-la una mica quieta i gaudir de la bona vista de les simpàtiques amiguetes que van a visitar-la

Tu Esperança, pòncellina que esclata exuberant en el jardí de la vida, riallera i gentil Esperança d'un pervindre feliç. ¿Qui serà el jovincel que farà botre el teu cor, més adelaradament, per primera vegada?

I tu «Paquita» que tens a l'esguard, de línies fines i precises, tota la serenor de les escultures gregues... que te'n diríem de coses si la vida no ens separés fermant-nos amb els grillons de la realitat més implacable!

Escolta Gubert: Tu que ets tan «artista» per què no fas els possibles de conquistar la Pepeta? Nosaltres sabem de bona tinta que et seria molt fàcil ja que ella ens ho ha dit i ens sembla que en menys d'un «quart» tot quedaria arranjat.

Hem conegut una xamosa princeseta de conte de fades que es diu Lolita. Es de Cassà de La Selva; bruna, primeta i d'ulls negres. La nostra més fervent salutació a Lolita i a les seves amiguetes de Cassà. Si aquestes són tan encisadores com Lolita poden agrair a la mare Natura l'haver-les fet tan belles i atractives.

SUBSCRIPCIONS a periòdics, llibres i revistes

Marques de goma :: Plagues esmaltades :: Rètols de tota mena

MODEST PALAHÍ
CARME, 2 GIRONA

Al mig dia, sota les voltes, hi han una colla de «castigadors» de la primera volada, que creuen tenir «accidentades» tot un estol d'estudiantes que fan rodar el cap al més viu.

Entre aquests «castigadors» de referència, n'hi ha un, fill d'un militar que ocupa un alt càrrec a l'artilleria, que un dia, discutint de música, va dir tot seriosament:

A mi, les òperes m'encanten. Les que m'agraden més són Tosca, La Dogaresa i Verdi.

No cal dir que la seva erudició musical fou molt celebrada.

PER A NOVETATS

Casa REXACH

Rambla Llibertat, 26

GIRONA

Ara no sé què regalar a la meua dona pel seu Sant.

—El millor és preguntar-ho a ella.

—Veuràs, noi, poc tindria prou diners per a tant.

—Però, Pauet a què és degut que a les noies només ens expliquis contes, i mai facis un determini seriós?

—Quin determini vols que faci—féu ell fugint d'estudi.

—Casar-te, home, casar-te amb alguna xicota maca tantes com n'hi ha per aquí—contestà «ella», mirant-se'l amb ulls «matrimonials».

—Pero tu no estas enterada—digué una gentil Concepció—que Pablo no se casa perquè dice que hay dos momentos en la vida que el hombre no comprende a la mujer?

—I quins són aquests moments?

—Pues según él, antes del matrimonio i después del matrimonio.

(Això és el que oïrem una vetlla de la setmana passada prop d'una taula de can Norat, sota les voltes.

Figueta, l'entusiasta botiquí del «Girona F. C.» fa ja a la vora de set anys—set anys!—que suspira pel pamet de la Simonet.

Els dos formen una parella de les més gentils que deambulen per la nostra Rambla. Ell ara és un model del perfecte enamorat, sobretot des de que, com els patrons barbers, va acceptar totes les «Basses» que li proposaren. Totes menys una; la de poder acompanyar l'equip en les seves sortides.

Nosaltres, admiradors de la gràcia i del somriure deliciós de la Simonet, li recomanem que sigui exigent en aquesta «Basse». El «pollo» a fora es perd per massa castigador. Paraula.

Ja sou de l'«Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana»?

Filla meua t'haig de dir que em molesta en gran manera el teu promès. Bon punt entra a casa, ja comença a manar.

—Deixa-li fer la seva voluntat per uns dies mamà. La setmana entrant ja serà el meu home.

L'any de Goethe

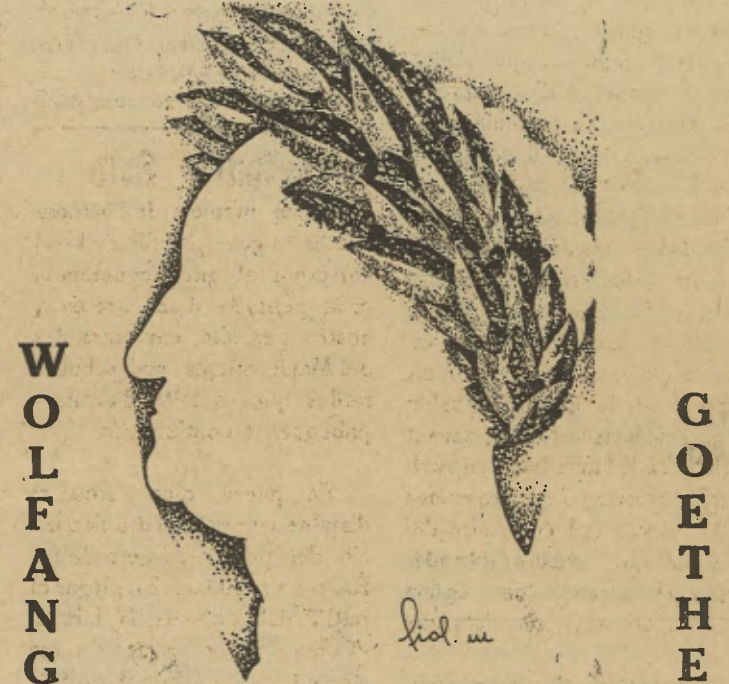
Girona també contribuï a la commemoració del centenari de la mort de Goethe.

Dilluns a la nit, tingué lloc a la sala de sessions de l'ajuntament l'acte inaugural.

Hi prengueren part amb brillants parlaments el doctor Balbuena, de la Universitat de Barcelona, i el senyor Karl Vossler, en representació de les Universitats alemanyes, als quals acompanyaven el senyor Duran i Sampere, en representació de la Generalitat de Catalunya; el doctor Apraiz, president del comitè del Centenari; el senyor Borràs, secretari; el president de l'Institut de Cooperació Intel·lectual Hispano-Alemanya. També feren ús de la paraula, Miquel de Palol i Claudi Ametlla, alcalde i governador respectivament de la nostra ciutat.

Per la seva banda, l'Associació de Música organitzà un concert amb la col·laboració de Mercè Plantada, Alexandre Vilalta i Rossend Llates, aquest últim, conferenciant, féu una brillant dissertació.

Publiquem a continuació la lletra d'una cançó executada per Mercè Plantada i que fou molt celebrada per l'auditori.

Cançó de la puça

(Del poema «Faust»)

Fou d'una grossa puça que un rei emprendre-se'n va, i tant pogué la intrusa, que ell com un fill seu l'honrà. Un jorn el sastre crida, vé el sastre tot seguit i d'ella pren la mida, per fer-li un bell vestit. Setí i velluts portava, doncs van guarnir-la bé; una faixa al pit portava i una alta creu també. Princesa a més la feren,

donant-li els més grans honors, el seus germans se'n valgueren i foren grans senyors. La reina i altes dames i alhora els grans magnats pels braços, cos i cames van ésser tots picats! Gratar-se gens ni mica no feia fi, creiem! Però si una puça ens pica, ai, ai! nosaltres l'aixafem!

(Traducció de J. Pena)

En Quim de la «Banca Arnús» és un dels nostres xicots més sentimentals i més jàcilment inflamables.

Recordem l'ensucrament en què l'any passat va posar-lo la Maria Lluïsa de Palafrugell. La cosa acabà com el rosari de l'Aurora.

Alguns mesos enrera començarem a veure'l acompanyant la gentil Carmeta.—No serà res!—pensàrem. Però... comencem a observar que l'assumpte va entusiasmant-se i que les fletxes de

Cupidell es claven cada cop més profundes.

Què farem, Quimet?...

El jove poeta gironí P. Pericay està donant un curs de Gramàtica Catalana a Banyoles.

Aprofitant les hores de lleure i per acompanyar la «prometedora» parella Tevet Garriga-Rosser C., surt a passejar per les romàntiques voreres de l'estany tot flirtejant amb la Victòria C., aquella deliciosa criatura que a nosaltres sempre que tenim el goig de contemplar-la fa horripila

Hotel Comerç

Dirigit pels Germans Fàbregas

TOT EL CONFORT MODERN
GARATGE EN EL MATEIX HOTEL

C. Albareda, 6 GIRONA

Germanetes «Paquita» i Esperança, flors entre les flors; modistes del taller de la «Matilde»; són per a vosaltres aquestes lletres que ens dicta l'administració.